

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 2T/127/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8108010958
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Vorobel
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8108010958.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Vorobela a prísediacich Heleny Schnirerovej a Márie Vaňkovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. apríla 2016 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

Ľ. W. Z. X. Y. B., nar. XX.X.XXXX D. C., U. H. C., I. G. Č.. X,

s a u z n á v a v i n n ý m

zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, pretože:

dňa 22.5.2007 v C. T. H. ulici mu V.. C. Z. ako svojmu zamestnancovi odovzdal finančnú hotovosť 26 657,48 Eur, 486,- Kč a 12 000,- Sk na kúpu osobných motorových vozidiel v Nemecku, ktoré po zakúpení mal priviezť na územie SR V.. Z.. Dňa 24.5.2007 v Nemecku vo Frankfurte Ľ. W. zakúpil vozidlo zn. D. C. D. X.X U., za ktoré k vopred vyplatenej zálohe 3 000,- Eur po zaplatení poplatku 100,- Eur doplatil 19 400,- Eur a vozidlo prevzal, avšak V.. C. Z. ho neodovzdal, ani mu peniaze nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške najmenej 33 595,51 Eur (1 012 098,30 Sk),

t e d a

prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku škodu značnú.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 213 ods. 3 Trestného zákona, v spojení s § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri neexistencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona, v spojení s § 42 ods. 1 Trestného zákona s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu v trvaní 5 (piatich) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Trestného zákona prikazuje v skúšobnej dobe uhradiť spôsobenú škodu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona r u š í výrok o treste v rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7 To 3/2015 zo dňa 14.1.2016, ktorým bol obžalovanému podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona uložený podmienkový trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 1 T 136/2008 zo dňa 5.6.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzuje, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný zaplatiť poškodenému V.. C. Z. - Z., I. Č. Č.. XX, C.Š., V.: XXXXXXXX škodu vo výške 8 799,65 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkazuje poškodeného V.. C. Z. - Z., I. Č. Č.. XX, C., V.: XXXXXXXX so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 30.7.2008 podal prokurátor Okresnej prokuratúry v Prešove obžalobu 1Pv 553/07 na obžalovaného Ľ. W..

Obžaloba OP kládla obžalovanému za vinu, že sa svojim konaním dopustil zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 Tr. zákona, v podstate na tom skutkovom základe, že dňa 22.5.2007 v C. T. H. ulici mu V.. C. Z. ako svojmu zamestnancovi odovzdal finančnú hotovosť 26.657,48 Eur, 486.- Kč a 12.000.- Sk na kúpu osobných motorových vozidiel v Nemecku, ktoré po zakúpení mal priviezť na územie SR V.. Z.. Dňa 24.5.2007 v Nemecku vo Frankfurte Ľ. W. zakúpil vozidlo zn. D. C. D. X.X U., za ktoré k vopred vyplatenej zálohe 3.000.- Eur po zaplatení poplatku 100.- Eur doplatil 19.500.- Eur a vozidlo prevzal, avšak V.. C. Z. ho neodovzdal, ani mu peniaze nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške najmenej 1.015.111.- Sk.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného Ľ. W., svedka a poškodeného V.. C. Z., svedkov V. M., I. V., W. Q., I. H., D. Q., N. C., prečítaním svedeckých výpovedí z prípravného konania, ako aj prečítaním pripojených listinných dôkazov.

Obžalovaný Ľ. W. na hlavnom pojednávaní k veci uviedol, že nie je pravdou to čo je uvedené v obžalobe. On od poškodeného V.. C. Z. neprevzal žiadne peniaze a predmetné auto kúpil za svoje vlastné finančné prostriedky. Auto išiel kúpiť pre V. M.. Navyše nikdy nebol zamestnancom poškodeného.

Svedok a poškodený V.. C. Z. naopak uviedol, že peniaze osobne odovzdal obžalovanému, za účelom kúpy motorových vozidiel v Nemecku. Obžalovaný bol ním vyslaný na cestu do Nemecka s tým, že má prevziať auto D. C., ktorého dovoz si u poškodeného objednal V. M.. Výpoveď poškodeného súd považoval za dôveryhodnú, pretože tento ako v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní vypovedal konzistentne, v jeho výpovediach neboli závažné rozpory, ktoré by vzbudzovali pochybnosti o hodnovernosti. Zároveň tieto výpovede neboli v rozpore s ostanými vykonanými dôkazmi.

Svedok V. M. vo svojej svedeckej výpovedi potvrdil tú skutočnosť, že kontaktoval firmu V.. C. Z. za účelom dovozu predmetného vozidla. Výslovne vždy komunikoval s V.. C. Z., pričom na účet jeho firmy zložil aj zálohu pred cestou vo výške 100.000.- Sk. On sa s obžalovaným vôbec nedohodol na tom, že predmetné vozidlo zakúpi v Nemecku samotný obžalovaný za svoje finančné prostriedky. S touto svedeckou výpoveďou korešponduje aj listinný dôkaz na č.l. 78, označený ako Objednávka na dovoz motorového vozidla.

Svedok a poškodený V.. C. Z. súdu predložil ako dôkaz o tom, že odovzdal finančné prostriedky obžalovanému aj listinný dôkaz, ktorý bol vykonaný na hlavnom pojednávaní z č.l. 82 spisu. Súd sa stotožnil s tvrdením obžalovaného, že tento listinný dôkaz nie je potvrdením o prevzatí finančných čiastok na ňom uvedených a to z dôvodu, že na ňom chýba označenie kto finančné prostriedky odovzdáva a kto tieto finančné prostriedky prijíma s pripojením vlastnoručných podpisov týchto osôb.

Na druhej strane však súd má za to, že v prípade, že by skutočne obžalovaný použil svoje vlastné finančné prostriedky na kúpu predmetného vozidla, takýto zoznam peňažných súm by nebol vyhotovený pred vykonaním predmetnej jazdy do Nemecka, ale až následne by obžalovaný vyúčtoval množstvo

použitých vlastných finančných prostriedkov na zabezpečenie kúpy vozidla v Nemecku. Navyše by takýto doklad pred jazdou nebol ponechaný u poškodeného V. C. Z., ale vo vlastnom záujme by si ho obžalovaný ponechal pre svoju vlastnú dispozíciu.

Podľa názoru súdu tento listinný doklad je potrebné vyhodnotiť ako písomný záznam o tom, koľko finančných prostriedkov poskytol poškodený dňa 22.5.2007 obžalovanému za účelom jeho cesty do Nemecka.

V tejto súvislosti súd potrebuje za dôležité zdôrazniť, že aj napriek niekoľkým výzvam obžalovaný nevedel pred súdom hodnovernými dôkazmi preukázať svoju osobnú finančnú situáciu v čase, keď mal podľa vlastných slov, z vlastných prostriedkov zakúpiť predmetné motorové vozidlo.

Skutočnosť, že poškodený V. C. Z. mal vo zvyku odovzdať finančné prostriedky obžalovanému na zabezpečenie nákupu jednotlivých áut v zahraničí potvrdili vo svojich svedeckých výpovediach svedok I. H. a svedok N. C.. Navyše svedok H. potvrdil, že bol svedkom stretnutia obžalovaného s poškodeným pred predmetnou cestou do Nemecka, kde videl, že na stole sú položené nejaké peniaze.

Svedok C. S. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že predmetné vozidlo nechal na seba dňa 30.5.2007 na odbore dopravy I. I. H., Č. zaregistrovať na základe žiadosti obžalovaného, ktorý mu hovoril, že poškodený V. C. Z. mu dlhuje nejaké peniaze. Ďalej mu obžalovaný uviedol, že takto sa chcel poistiť proti tomu, aby poškodený V. C. Z. nemohol predať toto auto tretej osobe skôr, než sa spolu navzájom vyrovnajú.

Z písomného záznamu na č.l. 82, ktorý predložil poškodený V. C. Z. a ktorý korešponduje s tými údajmi, ktoré tento uviedol vo svojej svedeckej výpovedi, mal súd za preukázané, že obžalovaný prevzal dňa 22.5.2007 od poškodeného sumu 26.657,48 Eur, 486.- Kč a 12.000.- Sk. Po prepočítaní v zmysle toho dňa platiaceho kurzového lístku /č.l.121/, teda obžalovaný prevzal celkovo 910.672,- Sk.

Z listinného dôkazu na č.l. 74 označeného po preklade z nemeckého jazyka do slovenského jazyka ako „Faktúra / kúpna zmluva č.: 07/299“ mal súd za preukázané, že poškodený V. C. Z. na účet nemeckého predajcu predmetného vozidla dňa 18.5.2007 poukázal sumu 3.000.- Eur a dňa 24.5.2007 sumu 100.- Eur. Zároveň z tohto listinného dôkazu mal súd za preukázané, že obžalovaný priamo na mieste dňa 24.5.2007 doplatil nemeckému predajcovi sumu 19.400.- Eur.

Z listinného dôkazu na č.l. 104a označeného ako W. I. W.-ohraničenie škôd mal súd za preukázané, že predmetné motorové vozidlo prevzal obžalovaný od nemeckého predajcu, ktorý ho za účelom zabezpečenia prevozu tohto vozidla na adresu poškodeného na toto splnomocnil.

Obžalovaný ďalej v rámci obhajoby poukazoval na to, že nikdy nebol zamestnancom poškodeného a že poškodený nevedel riadne účtovníctvo. Súd po vyhodnotení všetkých listinných dôkazov, a to najmä pracovnej zmluvy zo dňa 28.3.2007, kde je vlastnoručný podpis obžalovaného, v spojení so správou Sociálnej poisťovne zo dňa 15.8.2007 mal za preukázané, že v čase spáchania činu bol zamestnancom poškodeného. Súd nemal vykonaným dokazovaním preukázané, žeby sa poškodený pri vedení účtovníctva dopustil nejakého vážneho pochybenia.

Čo sa týka tvrdenia obžalovaného, že si na predmetné vozidlo uplatnil zádržné právo z dôvodu zabezpečenia pohľadávky voči poškodenému na vrátenie peňazí použitých na jeho kúpu a ktoré mu mal poškodený ihneď po dovezení auta vrátiť, tak k tomu súd uvádza, že ani

teoreticky nemohlo takéto právo obžalovaného vzniknúť, pretože bolo preukázané, že on sám ani poškodenému vozidlo nevydal, ale naopak ihneď ho dal zaregistrovať v ČR. Teda jeho údajná pohľadávka sa nemohla stať ani splatnou, pretože on nesplnil svoj záväzok odovzdať vozidlo poškodenému. Neboli teda naplnené podmienky na realizáciu zádržného práva v zmysle ustanovenia § 151s Občianskeho zákonníka.

Takéto konanie obžalovaného preukazuje, že nebolo nikdy v úmysle obžalovaného dodať predmetné motorové vozidlo poškodenému, keď ho hneď dal registrovať v ČR a nie na Slovensku.

Tvrdenie obžalovaného, že sa stretol s poškodeným pred zaregistrovaním vozidla v ČR a žiadal od neho vrátenie peňazí, nezakladá jeho oprávnenie na realizáciu zádržného práva, pretože vozidlo poškodenému a ani objednávateľovi V. M. neodovzdal. Navyše mal súd za preukázané, a to výpoveďou poškodeného, že k takémuto stretnutiu vôbec nedošlo.

Vyššie uvedené tvrdenia boli obžalovaným prezentované až v konaní pred súdom potom, ako bolo vyšetrovanie danej veci skončené a podaná obžaloba. V prípravnom konaní využil svoje právo a odmietol vypovedať. Aj z tohto ohľadu je dôveryhodnosť jeho tvrdení spochybnená, pretože sa k veci vyjadroval až potom ako boli zaobstarané skoro všetky dôkazy a on si mohol vykonštruovať svoju obhajobu.

Navyše obžalovaný bol už za obdobný trestný čin odsúdený a to rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7To/3/2015 zo dňa 14. januára 2016. Aj táto skutočnosť výrazným spôsobom oslabuje dôveryhodnosť tvrdení obžalovaného.

Podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona prečin sprenevery spácha ten, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobí na cudzom majetku škodu malú, potrestá sa odňatím slobody až na 2 roky.

Podľa § 213 ods. 3 Tr. zákona odňatím slobody na 3 roky až 10 rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním značnú škodu.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zákona značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej úroveň 2.660,- Eur a najviac úroveň 132.999,99 Eur.

Podľa kurzového lístku Národnej banky Slovenska bol ku dňu 22.5.2007 výmenný kurz 1,- Eur za 33,690 Sk a 1,- CZK za 1,198 Sk.

Na základe uvedeného má súd za to, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný L. W. prevzal peňažné prostriedky od poškodeného po prepočte podľa vyššie uvedených kurzov v celkovej výške 910.672,- Sk, ktoré boli zverené na kúpu motorových vozidiel v Nemecku. Časť týchto peňazí vo výške 19.400,- Eur po prerátaní 653.586,- Sk použil na kúpu vozidla D. C. D. X.X U., na kúpnu cenu ktorého už bola predtým poškodeným uhradená suma 3.000,- Eur a 100,- Eur, t.j. 104.439,- Sk. Celková cena vozidla bola tak po zrátaní všetkých platieb 758.025,- Sk. Toto vozidlo si prisvojil a nakladal s ním ako vlastným, pričom si tiež prisvojil zvyšok finančných prostriedkov vo

výške 257.092,- Sk. Takýmto svojim konaním spôsobil poškodenému V. Z. značnú škodu vo výške najmenej 1.015.117,- Sk.

Keďže medzičasom došlo ku konverzii slovenskej koruny na euro súd pri vyčíslení škody ku dňu vyhlásenia rozsudku použil pri prepočte konverzný kurz 1,- Sk za 30,126 Eur. Po takomto prepočte súd ustálil výšku spôsobenej škody na 33.595,51 Eur.

Súd takisto skúmal, či nie je na mieste iná právna kvalifikácia konania obžalovaného oproti obžalobe. Do úvahy pripadal zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 Tr. zákona. Vykonaným dokazovaním však súd nemal za preukázané, že obžalovaný chcel konať tak ako konal už pred prevzatím finančných prostriedkov. Z takto uvedených dôvodov preto súd uznal obžalovaného L. W. vinným zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 3 Tr. zákona.

Súd nezistil žiadnu priťažujúcu a poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 a § 37 Tr. zákona, a preto z tohto dôvodu neupravoval výšku trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3, 4 Tr. zákona.

K osobe obžalovaného súd zistil, že tomuto v mieste trvalého bydliska v období posledných 5 rokov nie je nič negatívne vyčítané.

Obž. L. W. bol rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 1T/136/2008 dňa 5. júna 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7To/3/2015 zo dňa 14. januára 2016 uznaný vinným zo

spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 za skutok zo dňa 30.5.2006, ktorým spôsobil škodu vo výške 25.954,- Eur. Za tento prečin mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so skúšobnou dobou 36 mesiacov.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin spáchaný skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 213 ods. 3 Tr. zákona sa páchatel' tohto zločinu potrestá odňatím slobody na 3 až 10 rokov.

Podľa § 49 ods. 1, písm. a/ Tr. zákona súd môže podmienčne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho 2 roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Tr. zákona podmienčne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho 3 roky, ak páchatel'ovi zároveň probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona pri určení probačného dohľadu ustanoví súd skúšobnú dobu na 1 až 5 rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd uloží obmedzenia alebo povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu.

Podľa § 51 ods. 4, písm. c/ Tr. zákona povinnosti spočívajú najmä v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Súd po vyhodnotení hore uvedených skutočností došiel k záveru, že obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienku na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od trestných činov, súhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 3 rokov.

Zároveň ma súd za to, že sú splnené podmienky v zmysle § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v spojení s § 50 ods. 1 Tr. zákona, t.j. že vzhľadom na osobu obžalovaného a na okolnosti prípadu výkon tohto trestu nie je nevyhnutný. Na obžalovaného sa hľadí, akoby nebol doposiaľ odsúdený. Poškodenému C. Z. a poškodenému v konaní OS Prešov sp. zn. 1T/136/2008 spôsobil škodu spolu vo výške 59.549,- Eur, t.j. v prvej polovici zákonne ustanoveného intervalu značnej škody. Od spáchania skutku uplynulo 9 rokov.

Po vyhodnotení týchto okolností má súd za to, že výkon trestu odňatia slobody u obžalovaného nie je nevyhnutný, a preto mu výkon tohto trestu podmienčne odložil s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 5 rokov.

Podľa názoru súdu je potrebné, aby v zmysle § 51 ods. 2, veta posledná Tr. zákona, vzhľadom na okolnosti a následky jeho činu bolo obžalovanému uložené obmedzenie smerujúce k tomu, aby viedol riadny život. Z tohto dôvodu mu preto súd prikázal nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Súd zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste v rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7To/3/2015 zo dňa 14. januára 2016, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Poškodený V.. C. Z. - Z. C. si v prípravnom konaní uplatnil dňa 6.6.2008 nárok na náhradu škody v celkovej výške 1.663.700,- Sk. V rámci tejto sumy si poškodený uplatňoval nielen vecnú škodu, ale aj náhradu nákladov a ušlý zisk.

Podľa zápisnice zo dňa 2.10.2007 bolo predmetné motorové vozidlo zn. D. C. D. toho dňa vrátené poškodenému C. Z.. Na základe uvedeného preto súd zaviazal obžalovaného zaplatiť poškodenému spôsobenú škodu zníženú o hodnotu vráteného vozidla. Preto súd obžalovaného podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku zaviazal na náhradu škody vo výške 8.799,65 Eur.

Čo sa týka uplatneného nároku na náhradu škody z titulu náhrady nákladov a ušlého zisku, tak doposiaľ vykonané dôkazy nepostačujú na zaviazanie obžalovaného na náhradu takejto škody. Na rozhodnutie o takto uplatnenej škode by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré však presahuje potreby trestného stíhania. Z takto uvedených dôvodov preto súd poškodeného odkázal podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Prešove.